

Αποκλειστικά για βιβλιόφιλους... και μη!!!

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Σκύδρας «Λεόντιος Σιδηρόπουλος» ανοίγει την όρεξη στους επισκέπτες της για διάβασμα...!

Κι αυτό γιατί ο χώρος εμπνέει και «πνέει» έναν φρέσκο άνεμο ανάγνωσης και αναζήτησης, σε δρόμους λογοτεχνικούς και ποιητικούς, στο πεδίο της έρευνας και της επιστήμης αλλά και σε πολλά θέματα της ελληνικής και παγκόσμιας βιβλιογραφίας, τόσο για τους μικρούς όσο και για τους μεγαλύτερους φίλους της.

[Οι προτάσεις μας για το μήνα Μάιο 2023:](#)

Ενήλικες

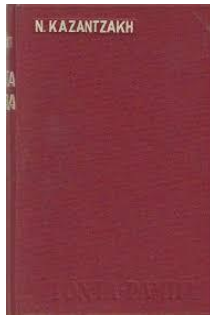

Τερτσίνες

Καζαντζάκης Νίκος
Ελληνική ποίηση
Εκδόσεις Ελένη Καζαντζάκη

Στα τραγούδια ετούτα θα 'θελα να μπορούσα να φανέρωνα την ταραχή και τη χαρά που μου δίνουν οι ψυχές που εθρέψαν την ψυχή μου. Είναι οι Μάνες απ' όπου βύζαξα την αγάπη, όπως εγώ τη νιώθω, την άσκηση, την επιμονή και την αφιλοκέρδεια· κι ακόμα την αντοχή - κι όχι μονάχα την αντοχή, παρά τον αμισάνθρωπο, πασίχαρον έρωτα της μοναξιάς.

Σήμερα δημοσιεύω τα τραγούδια αυτά. Από τους ανθρώπους που γνώρισα, ψυχανεμίζομαι πως εφτά ή οχτώ θα νιώσουν χαρά διαβάζοντάς τα· οι άλλοι θα τα πετάξουν με δυσφορία. Η γλώσσα τους, ο στίχος, ο ρυθμός, ο "Αόρατος Μονάρχης" που τα κυβερνάει, ο χαρούμενος, άπληστος, ανέλπιδος τρόπος που αντικρίζω την ατομική και την παγκόσμια περιπέτεια, πάνω από κάθε παρηγοριά, πέρα από κάθε ανταπόδοση, μακριά από κάθε φόβο, όλα θα τους είναι ανυπόφορα. Τους παρακαλώ να με συμπαθήσουν· δεν έκαμα καμιάν προσπάθεια να τους αρέσω. Μα κι αν έκανα, πάλι δε θα τα κατάφερα. Η μοναξιά μ' έχει λίγο τραχύνει, κι η χαρά που νιώθω δημιουργώντας είναι τόσο μεγάλη που άλλη αμοιβή δεν είναι δίκιο να θέλω. Ν.Κ.

Τόντα – Ράμπα

Καζαντζάκης Νίκος
Ελληνικό μυθιστόρημα
Εκδόσεις Ελένη Καζαντζάκη

Αυτή η εξομολόγηση σε φόρμα ρομάντσου δεν έχει παρά ένα ήρωα. Ο Αζάντ, ο Γερανός, ο Σου-κί η Ραχήλ, ο Αμίτα, ο Ανάντα και ο Άνθρωπος με τις μεγάλες μασέλες δεν είναι παρά οι διάφορες πλευρές μιας μόνης συνείδησης, που έζησε και καθρέφτισε την πραγματικότητα - τη σύνθετη, τη ρευστή, τη χιλιοπρόσωπη - της Σοβιετικής Ένωσης...

Μονάχα ο Νέγρος είναι έξω και πάνω απ' τον ήρωα.

Ο βραχόκηπος

Καζαντζάκης Νίκος
Ελληνικό μυθιστόρημα
Εκδόσεις Ελένη Καζαντζάκη

[...] Ο Καζαντζάκης έχει περιγράψει στο "Βραχόκηπο", άλλη μια φορά, τη σύγκρουση της σάρκας με το πνεύμα - το dualισμό που αποτέλεσε τον άξονα της αισθαντικότητας και της σκέψης του. Αλλά δε γινόταν να λησμονήσει την άλλη περιλάλητη αντινομία της δράσης και του στοχασμού. Ο εκπρόσωπος της δράσης είναι εδώ ο Κινέζος επαναστάτης, ο παλιός συμφοιτητής του αφηγητή. Ο επαναστάτης λυτρώνεται μέσα στην Ιστορία· ο αφηγητής - που είναι ο ίδιος ο Καζαντζάκης - ποθεί σπαραχτικά να εκμηδενιστεί κι αυτός σε μια πραγματικότητα υπέρτερη από το εγώ του. Αλλά είναι ακόμα ευπαθής σε όσα αντιθέτουν τον άνθρωπο με τον κόσμο, και την ευπάθειά του την ανάγει στη θεωρία της ματαιότητας: "Απέχω από τον αγώνα, γιατί ξέρω το τέλος όλων των πραγμάτων...". [...]

Καζαντζάκης: ο ποιητής και το ποίημα της Οδύσσειας
Πρεβελάκης Παντελής
Καζαντζάκης, Νίκος, (1883-1957) - Ερμηνεία και κριτική
Εκδόσεις Βιβλιοπωλείον της «Εστίας»

Τον έχω μπροστά μου τριάντα ένα χρόνια. Προτού βαλθώ να τον προσωπογραφήσω, τον κοίταξα από αμέτρητες σκοπιές, κάτω από ποικίλους φωτισμούς, στο ύπαιθρο και στον κλειστό χώρο, μέσα στο τοπίο της πατρίδας κι αγνάντια στους ορίζοντες της ξενιτιάς. Τον αγάπησα, τον αρνήθηκα και τον ξαναγάπησα. Γνωρίζω τις συνήθειες του, τις προτιμήσεις του, τις αποστροφές του. Διάβασα τα βιβλία που έγραψε, διάβασα τα βιβλία που αγάπησε. Και τούτα και εκείνα, μου ζήτησε ευθύς απ' την αρχή να τα κρίνω με ελεύθερο στόμα, κι ας είμαι είκοσι έξι χρόνια νεώτερός του. Ταξιδέψαμε μαζί, φάγαμε ψωμί κι αλάτι μαζί, νηστέψαμε μαζί. Μοιραστήκαμε νίκες κι απογοητεύσεις. Τετρακόσια κάπου γράμματά του μου έχουν εξιστορήσει την οδύσσεια της ψυχής του: η ευγένεια των σκοπών του του επέτρεψε πάντα να φανερώνει ακέραιη τη σκέψη του. Ένωσα το μέγεθος του αγώνα του και τον πόνεσα. Όσο δυσκολότερα λυτρώνεται ένας θνητός, τόσο περισσότερο μας συγκινεί - έτσι έχει αποφανθεί ένας ποιητής του περασμένου αιώνα. Θα μπορούσα να τον αφηγηθώ μέρα τη μέρα σε ένα [...]

Ταξιδεύοντας: Ιταλία – Αίγυπτος – Σινά – Ιερουσαλήμ –
Κύπρος – Ο Μοριάς
Καζαντζάκης Νίκος
Ελληνική πεζογραφία – Ταξίδια
Εκδόσεις Ελένη Καζαντζάκη

[...] Τούτη η ανελεήμονη φωνή – η Τίγρη η συνταξιδιώτισσα – με συντρόφευε, κι ας με μισούσε, σε όλα μου τα ταξίδια. Όλα τα είδαμε μαζί. Φάγαμε κι ήπιαμεν οι δυο μας στα τραπέζια της ξενιτιάς, πονέσαμε μαζί, χαρήκαμε μαζί βουνά, γυναίκες, ιδέες.

Κι όταν φορτωμένοι λάφυρα, γιομάτοι πληγές, γυρίζουμε πια στο δροσερό, το ήσυχο κελί μας, γαντζώνεται η τίγρη τούτη αμίλητη στην κορφή του κεφαλιού μας. Εκεί είναι η κούρνια της. Απλώνεται σοφιλιαστά γύρα στο κρανίο μου, χώνει τα νύχια της στο μυαλό μου και συλλογιόμαστε τα όσο είδαμε και τα όσα έχουμε ακόμα να δούμε.

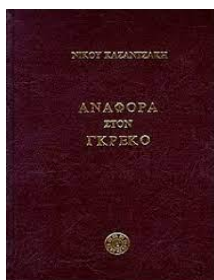
Χαιρόμαστε κι οι δυο μας που όλος ο κόσμος τούτος, ορατός κι αόρατος, είναι ένα αξεδιάλυτο μυστικό· βαθύ, ακατανόητο, πέρα από το νου, από την πεθυμιά, από την

βεβαιότητα. Κουβεντιάζουμε οι δυο μας – η Τίγρη η συνταξιδιώτισσα κι εγώ – και γελούμε που είμαστε τόσο σκληροί, τρυφεροί κι αχόρταγοι και που ένα βράδυ σίγουρα θα δειπνήσουμε μια φούχτα χώμα να χορτάσουμε. Κι όταν έχουμε κέφι πολύ ή πίκρα αβάσταχτη, παίζουμε και βάνουμε το Θεό να ψέλνει, τρέμοντας, ύμνους παθητικούς στον κακομοίρη τον άνθρωπο.

Τι χαρά είναι τούτη, Θε μου, να ζεις και να βλέπεις και να παίζει με τη μεγάλη Τίγρη και να μη φοβάσαι!

Κι ένα πρωί να σηκώνεσαι να λες: «Οι λέξεις! Οι λέξεις! Άλλη σωτηρία δεν υπάρχει! Δεν έχω στην εξουσία μου παρά 24 μολυβένια στρατιωτάκια, θα κηρύξω επιστράτευση, θα σηκώσω στρατό, θα νικήσω το θάνατο!».

Και ξέρεις καλά πως ο θάνατος δε νικιέται· μα η αξία του ανθρώπου δεν είναι η Νίκη παρά ο αγώνας για τη Νίκη. Και ξέρεις ακόμα τούτο, το δυσκολότερο: Δεν είναι ούτε ο αγώνας για τη Νίκη. Η αξία του ανθρώπου είναι μια μονάχα, τούτη: να ζει και να πεθαίνει παλικαρίσια, χωρίς να καταδέχεται αμοιβή. Κι ακόμα τούτο, το τρίτο, το ακόμα ποιο δύσκολο: η βεβαιότητα πως δεν υπάρχει αμοιβή να σε γιομώνει με χαρά, υπερηφάνεια κι αντρειά.

Αναφορά στον Γκρέκο

Καζαντζάκης Νίκος
Ελληνικό μυθιστόρημα
Εκδόσεις Ελένη Καζαντζάκη

Η «Αναφορά μου στον Γκρέκο» δεν είναι αυτοβιογραφία· η ζωή μου η προσωπική για μένα μονάχα έχει κάποια, πολύ σχετική, αξία, για κανένα άλλον· η μόνη αξία που της αναγνωρίζω είναι ετούτη: ο αγώνας της ν' ανέβει από σκαλοπάτι σε σκαλοπάτι και να φτάσει όσο πιο ψηλά μπορούσαν να την πάνε η δύναμή της και το πείσμα – στην κορφή που αυθαίρετα ονομάτισα Κρητική Ματιά.

Θα βρεις λοιπόν, αναγνώστη, στις σελίδες ετούτες την κόκκινη γραμμή, καμωμένη από στάλες αίμα μου, που σημαδεύει την πορεία μου ανάμεσα στους ανθρώπους, στα πάθη και στις ιδέες. Κάθε άνθρωπος άξιος να λέγεται γιος του ανθρώπου σηκώνει το σταυρό του κι ανεβαίνει το Γολγοθά του· πολλοί, οι πιο πολλοί, φτάνουν στο πρώτο, στο δεύτερο σκαλοπάτι, λαχανιάζουν, σωριάζονται στη μέση της πορείας και δε φτάνουν στην κορφή του Γολγοθά – θέλω να πω στην κορφή του χρέους τους – να σταυρωθούν, ν' αναστηθούν, και να σώσουν την ψυχή τους. Λιποψυχούν, φοβούνται να σταυρωθούν, και δεν ξέρουν πώς η σταύρωση είναι ο μόνος δρόμος της ανάστασης· άλλον δεν έχει. [...]

Ο φτωχούλης του Θεού

Καζαντζάκης Νίκος
Ελληνικό μυθιστόρημα
Εκδόσεις Ελένη Καζαντζάκη

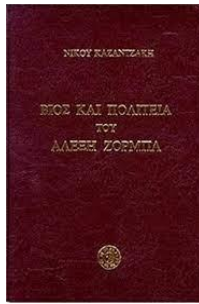
Εγώ ο ανάξιος, που παίρνω σήμερα το φτερό να γράψω το βίο και την πολιτεία σου, πάτερ Φραγκίσκο, ήμουν, θυμάσαι, όταν με πρωτογνώρισες, ένας ταπεινός ζητιάνος, ασκημομούρης, γεμάτος τρίχες το πρόσωπο μου και το κεφάλι μου, ως το σβέρκο, ως τα φρύδια, όλο μαλλί, το μάτι μου φοβισμένο και αγαθό, τσεύδιζα, μπεμπέριζα σαν αρνί· και συ με ονομάτισες, για να κοροϊδέψεις την ασκήμια μου και την ταπεινοσύνη, φράτε Λεόνε, λιοντάρι. Μα όταν σου ξεστόρησα τη ζωή μου, σε πήραν τα κλάματα, με άρπαξες στην αγκαλιά σου, με φίλησες και μου 'πες: «Συχώρεσέ με, φράτε Λεόνε, σε ονομάτισα λιοντάρι για να σε κοροϊδέψω, μα τώρα το βλέπω, είσαι αληθινό λιοντάρι, γιατί αυτό που κυνηγάς, ένα λιοντάρι μονάχα τολμάει να το κυνηγήσει». [...]

Οι αδερφοφάδες

Καζαντζάκης Νίκος
Ελληνικό μυθιστόρημα
Εκδόσεις Ελένη Καζαντζάκη

Ο ήλιος είχε δώσει στον Κάστελο, είχε πλημμυρίσει τις στέγες, ξεχείλιζε τώρα και χύνουνταν στα λοξά, όλο ανήφορο και κατήφορο σοκάκια που ξεσκέπαζε ανελύπητα την τραχιάν ασκήμια του χωριού. Άγριο, σταχτόμαυρο, τα σπίτια του όλο ξερολιθιά, οι πόρτες χαμηλές, έσκυβες να μπεις, και μέσα σκοτάδι. Μύριζαν οι αυλές καβαλίνα, βερβελίδα και βαριά βόχα ανθρώπου. Κανένα σπίτι δεν είχε στην αυλή του δέντρο, μήτε κελαηδοπούλι στο κλουβί, μήτε γλάστρα στο παραθύρι με μια ρίζα βασιλικό ή μ' ένα κόκκινο γαρύφαλο· παντού πέτρα πάνω στη πέτρα. Κι οι ψυχές που κατοικούσαν ανάμεσα στις πέτρες ετούτες ήταν σκληρές κι αυτές κι αφιλόξενες. Βουνό, σπίτια, άνθρωποι, όλοι ήταν από την ίδια στοурναρόπετρα. [...]

Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά

Καζαντζάκης Νίκος
Ελληνικό μυθιστόρημα
Εκδόσεις Ελένης Καζαντζάκη

Πολλές φορές πεθύμησα να γράψω το βίο και την πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά, ενός γέρου εργάτη που πολύ αγάπησα.

Στη ζωή μου, οι πιο μεγάλοι μου ευεργέτες στάθηκαν τα ταξίδια και τα ονείρατα· από τους ανθρώπους, ζωντανούς και πεθαμένους, πολύ λίγοι βοήθησαν τον αγώνα μου. Όμως, αν ήθελα να ξεχωρίσω ποιοι άνθρωποι αφήκαν βαθύτερα τ' αχνάρια τους στην ψυχή μου, ίσως να ξεχώριζα τρεις τέσσερεις: τον Όμηρο, τον Μπέρξονα, το Νίτσε και το Ζορμπά.

Ο πρώτος στάθηκε για μένα το γαληνό κατάφωτο μάτι – σαν το δίσκο του ήλιου – που φωτίζει με απολυτρωτικά λάμψη τα πάντα· ο Μπέρξονας με αλάφρωσε από άλυτες φιλοσοφικές αγωνίες που με τυραννούσαν στα πρώτα νιάτα· ο Νίτσε με πλούτισε με καινούριες αγωνίες και μ' έμαθε να μετουσιώνω τη δυστυχία, την πίκρα, την αβεβαιότητα σε περηφάνεια· κι ο Ζορμπάς μ' έμαθε ν' αγαπώ τη ζωή και να μη φοβούμαι το θάνατο.

Αν ήταν στον κόσμο όλο σήμερα να διάλεγα ένα ψυχικό οδηγό, «γκουρού» όπως τον λένε οι Ιντοί, «Γέροντα» όπως τον λένε οι καλόγεροι στο Αγιονόρος, σίγουρα θα διάλεγα το Ζορμπά. [...]

Παιδιά

Η πασχαλίτσα μαθαίνει να πετάει

Finn Isobel
Εικονογραφημένα βιβλία παιδικά
Εκδόσεις Modern Times

Αυτή είναι η ιστορία μιας πασχαλίτσας πολύ τεμπελίτσας. Το μόνο που ήθελε να κάνει όλη μέρα και όλη νύχτα ήταν να κοιμάται. Κάποτε, όμως, βαρέθηκε να ξαπλώνει συνέχεια πάνω σ' ένα φύλλο και θέλησε να πάει αλλού να κοιμηθεί. Επειδή

όμως δεν ήξερε να πετάει, σκέφτηκε να ξαπλώνει πάνω στα ζώα της ζούγκλας που περνούσαν από μπροστά της: στο καγκουρό, στην τίγρη, ακόμα και στην ουρά του κροκόδειλου! Τίποτα όμως! Πουθενά δεν έβρισκε ησυχία. Όσπου ένας ελέφαντας την έκανε να μάθει να... πετάει!

Μια καταπληκτική ιστορία με πολύχρωμες εικόνες που ξεπετάγονται μπροστά σας!

Τα χέρια δε χτυπάνε τα χέρια αγαπάνε

Κουτσανοπούλου Μαρία
Παραμύθι
Εκδόσεις Βάρφη

Τι μπορεί να κάνει ένα χέρι όταν είναι λυπημένο; Υπάρχουν πολύχρωμα χέρια; Και αν ναι πώς αποκτούν τα χρώματά τους;

Ένα παραμύθι με χέρια που... αγγίζουν το φαινόμενο της βίας... δίνουν απλόχερα την αγάπη τους και... ανοίγουν πολλά παράθυρα στη χρωματιστή πλευρά της ζωής.

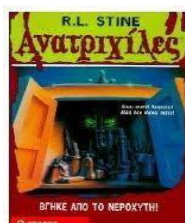
Η παράξενη κυρία Τζιφουτζί

Ιωαννίδης Ι.Δ.
Παιδικό μυθιστόρημα (8+)
Εκδόσεις Πατάκης

Ποια είναι η κυρία Τζιφουτζί; Από πού έρχεται; Πώς τα καταφέρνει να κάνει τα τρία παιδιά της οικογένειας που την προσέλαβε να είναι στο σχολείο ξεφτέρια; Με ποιο όμως τίμημα;

Το μυστήριο γύρω από την κυρία Τζιφουτζί παραμένει αξεδιάλυτο, ωστόσο τα ίδια τα παιδιά αποφασίζουν να ρίξουν φως στο πρόσωπο και στην υπόστασή της.

Το τελευταίο μυθιστόρημα του Ι. Δ. Ιωαννίδη διαθέτει όλα εκείνα τα στοιχεία που τον έκαναν γνωστό και αγαπημένο συγγραφέα: τη χιουμοριστική ματιά, την κοινωνική συνείδηση και χαρακτήρες που καταφέρνουν να μείνουν ζωντανοί στη μνήμη του αναγνώστη.

Βγήκε από τον νεροχύτη!

Stine R. L.

Ιστορίες τρόμου – Βιβλία για παιδιά

Εκδόσεις Κέδρος

Η Κατ και ο αδελφός της, ο Ντάνιελ, είναι πολύ τυχερά παιδιά. Μόλις μετακόμισαν σ' ένα σπίτι καινούριο, με πάρα πολλά δωμάτια, με δυο μπαλκόνια και μια αυλή μεγάλη σαν γήπεδο ποδοσφαίρου!

Όλη αυτή η τύχη όμως αρχίζει να εξατμίζεται.

Γιατί κάτι πολύ κακό κατοικεί μέσα στο καινούριο τους σπίτι. Κάτι που κινείται. Παρακολουθεί. Περιμένει. Κάτι που βγήκε από το νεροχύτη της κουζίνας...

Παιδιά, προσοχή – σας περιμένει μεγάλη ταραχή!

Βαλς και τηγανίτες

Wilson Hope Nancy

Εφηβικό μυθιστόρημα (12+)

Εκδόσεις Πατάκης

Όταν η Νάταλι Λάρραμπι ήταν δέκα χρονών, ο αδελφός της ο Τζίμμου σκοτώθηκε σε ατύχημα. Η Νάταλι δε θυμάται καθαρά εκείνη την εποχή. Σήμερα, δύο χρόνια μετά, η οικογένειά της εξακολουθεί να μη λειτουργεί. Η μητέρα της δουλεύει από το πρωί ως το βράδυ και έχει παραμελήσει τελείως το σπίτι της.

Ο πατέρα της κρύβει τη δυστυχία του πίσω από άνοστα αστεία. Και η Νάταλι δεν έχει αντικαταστήσει τη Ζεν, την καλύτερή της φίλη, την οποία εγκατέλειψε την εποχή του ατυχήματος.

Είναι άνοιξη και η Νάταλι λαχταράει να αποκτήσει μια καινούρια φίλη, μια καινούρια ζωή. Όταν εξαφανίζεται το πωλητήριο απ' το άδειο διπλανό σπίτι, ελπίζει ότι θα μετακομίσει εκεί κάποια κοπέλα της ηλικίας της.

Όμως η νέα ιδιοκτήτρια είναι μια ηλικιωμένη Γερμανίδα, μια συνταξιούχος και άτεκνη καθηγήτρια.

Η Νάταλι μπλέκεται στον κόσμο της Χέιρτα Έρλικ, που τη βοηθάει να ανακαλύψει ότι δεν είναι η μόνη που υποφέρει από μια απώλεια, ότι ακόμα και η Ζεν, που δεν έχασε τον αδελφό της στο ατύχημα, υποφέρει από μια απώλεια. Αποφασίζει να παρηγορήσει τους γονείς της, να αναζητήσει τη Ζεν – και να θυμηθεί τον Τζίμμου.

Σ' αυτή την ιστορία, που μιλάει για το θάνατο και την αναγέννηση της άνοιξης, η Νάνσυ Χόουπ Γουίλσον συνδυάζει με επιδεξιότητα και μαεστρία το παρελθόν με το παρόν.

Ο κόκκινος θυμός

Πέτροβιτς – Ανδρουτσοπούλου Λότη
Εφηβικό μυθιστόρημα
Εκδόσεις Πατάκης

Ο Απελλής τελειώνει το Λύκειο και τα' όνειρό του είναι ν' αφοσιωθεί στη ζωγραφική. Ετοιμάζεται όμως για εξετάσεις στο Πολυτεχνείο, επειδή οι δικοί του πιστεύουν πως μόνον έτσι θα έχει ένα σίγουρο μέλλον. Όσπου ξαφνικά μπαίνει στη ζωή του ένας διάσημος άνθρωπος των Καλών Τεχνών με δελεαστικές προτάσεις για σπουδές στο εξωτερικό.

Η φίλη του η Νιόβη των καλοτυχίζει, όμως ο Απελλής βρίσκεται σε δίλημμα. Οι μεγάλες προσδοκίες του ίσως έτσι να εκπληρωθούν, μα οι αντιδράσεις των δικών του και κάποιες περίεργες ενδείξεις τον αναστατώνουν.

Ποιος είναι στ' αλήθεια ο ουρανοκατέβατος αυτός «μαικήνας»; Και ποιος ο παράξενος άνθρωπος που συναντάει σ' ένα καφενείο των Εξαρχείων;

Ε.Φ.Α.Κ.Π.Π. ΣΚΥΔΡΑΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΚΥΔΡΑΣ «Λεόντιος Σιδηρόπουλος»

Ωράριο λειτουργίας

ΔΕΥΤΕΡΑ – ΤΡΙΤΗ – ΠΕΜΠΤΗ – ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ : 7:00 π.μ. – 15:00 μ.μ.

ΤΕΤΑΡΤΗ : 10:30 π.μ. – 18:30 μ.μ.

Τηλέφωνο: 2381 3 51960 Δ/ση: Π. Μελά 46 – Σκύδρα (Πολύκεντρο - ΚΕΠ)
E – mail: librarysk@skydra.gov.gr